

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

INDUSTRIJSKE SVOJINE

KLASA 77a (4)

IZDAN 1 JULA 1937.

PATENTNI SPIS BR. 13445

Autoflug vlasnik Sedlmayr Gerhard, Berlin — Tempelhof, Nemačka.

Padobran.

Prijava od 7 septembra 1936.

Važi od 1 januara 1937.

Naznačeno pravo prvenstva od 16 septembra 1935 (Nemačka).

Iskustvo je pokazalo da kod skakanja sa padobranom udar prilikom razvijanja istoga ne deluje uvek u srednoj osovini tela padobrana, nego obično ekscentrično, čime se izaziva mesno i usko ograničeno jako naprezanje, koje sa sobom donosi opasnost od kidanja tela padobrana.

Pronalazak želi da se padobran tako izradi, da on kod ekscentričnog udara usled razvijanja nastupajuću opasnost ukloni time, što će omotač padobrana moći da popušta opterećenje od udara.

Do sada su kod padobrana prihvatni konopci vođeni ili samo do donje ivice tela padobrana i tamo pritvrđivani ili do ivice otvora za izlaz vazduha, koji se nalazio na vrhu tela padobrana pa su se potom kako ovde tako i na donjoj ivici pomenu-toga tela čvrsto prišivali. Isto je tako poznato da se prihvatni konopci pružaju od jedne strane tela padobrana preko njegovog vrha odn. otvora za izlaz vazduha do druge strane tela padobrana, pri čemu je tada svaki pojedini prihvatni konopac čvrsto prišiven kako na obe strane vrha tela padobrana ili na rubu otvora za izlaz vazduha, tako i na donjem rubu tela padobrana.

U smislu pronalaska se sa jedne strane tela padobrana preko vrha pa do druge strane vođeni prihvatni konopci pritvrđuju na obe strane samo na donjoj ivici tela padobrana, dok tome na suprot sa ivicom otvora, kojih može biti jedan ili više, takođe u smislu pronalaska, su ti prihvatni konopci pomoćno spojeni tako, da telo padobrana može da se pomera u izvesnim

granicama na nosačkom kosturu obrazovanom od prihvatnih konopaca. Time se postiže, da telo padobrana može da popušta pred ekscentričnim udarom usled razvijanja s obzirom na tu popustljivost toliko, da se udarom uslovljeno naprezanje raspodeljuje na znatan deo tela padobrana, te se dakle mesna opasnost od kidanja smanjuje. Pri tome nije neophodno potrebno da se svi prihvatni konopci pomično spajaju sa vrhom (temenom) tela omotača odn. sa ivicom jednog ili više otvora za izlaz vazduha. Jedan deo prihvatnih konopaca može se čvrsto prišiti na vrhu odn. na ivici jednog ili više otvora za izlaz vazduha, a da se time ne izgubi mogućnost izjednačavanja naprezanja kod ekscentričnog udara prilikom razvijanja tela padobrana.

Prema jednom daljem obliku izvodenja zamisli pronalaska u sve ili u pojedine meridijanske šavove umeću se slobodni zatežući konopci, koji su gore na ivici izlaznog ili izlaznih otvora čvrsto prišiveni i svršavaju se dole na ugodnoj daljini da ih skakač može da dohvati. Pomoću tih zatežućih konopaca, koje treba vući ili popuštati može se tada telo zadobrana odn. izlazni otvor za vazduh (ili otvori za vazduh) na nosačkom kosturu obrazovanom od prihvatnih konopaca pomerati odn. razvlačiti, čime se padobranom može u izvesnom stepenu upravljati te se na taj način njegova brzina padanja može udešavati.

Nacrt pokazuje pronalazak u jednom obliku izvođenja.

Na ivici na poznati način od sektora sličnih isečaka složenog tela a padobrana čvrsto su prišiveni prihvatni konopci b. Konopci su sprovedeni od jedne strane tela padobrana preko vrha odn. temena ka drugoj strani. Sa ivicom c otvora d za izlaz vazduha pomično su spojeni konopci b. Ovo se može izvršiti na proizvoljan način n. pr. time, što se na ivici c pritvrđuju karikice ili male čaure e, kroz koje se sprovode konopci b. Preporučuje se da se te vodice za konopce izrade tako, da se u njima konopci mogu da kreću sa što manje trenja. Usled toga može dakle telo padobrana prilikom razvijanja znatnim delom da se pomera po nosačkom kosturu obrazovanom od prihvatnih konopaca b te se tako stvara izravnanje kod ekscentričnog udara koji nastaje prilikom razvijanja tela padobrana.

Dalje u svim ili u pojedinim, najbolje ravnomerno raspodeljenim meridijanskim šavovima f umetnuti su slobodni zatežuci konopci g koji su čvrsto prišiveni na ivici c otvora za izlaz vazduha d ili u njegovoj blizini i na dole se vode na ugodnu daljinu za dohvatanje. Vučenjem za te konopce n. pr. vučenjem jednog od njih može da se promeni položaj ili oblik otvora d za izlaz vazduha, čime se padobranom može upravljati, a njegova brzina padanja regulisati.

Patentni zahtevi:

1.) Padobran čiji su prihvatni konopci sprovedeni sa jedne strane tela padobrana preko vrha odn. temena ka drugoj strani, naznačen time, što su na poznati način na donjem rubu tela padobrana pritvrđeni prihvatni konopci (b) pomerljivo spojeni sa ivicom (c) jednoga ili više otvora (d) za izlaz vazduha.

2.) Padobran po zahtevu 1, naznačen time, što su prihvatni konopci (b) provučeni kroz karikice, čaure (e) ili t. sl., koje su smeštene na ivici (c) otvora (d) za izlaz vazduha.

3.) Padobran po zahtevu 1, naznačen time, što je jedan deo prihvatnih konopaca (b) spojen pomerljivo a jedan deo čvrsto sa ivicom (c) otvora (d) za izlaz vazduha ili za telo padobrana.

4.) Padobran po zahtevu 1, naznačen time, što su u svima ili pojedinim meridijanskim šavovima (f) ili na drugim mestima tela padobrana smešteni odn. slobodno umetnuti zatežuci konopci (g) koji su gore na ivici (c) otvora (d) ili u njegovoj blizini ili na drugim mestima na telu padobrana pritvrđeni i pruženi su na dole sve do na ugodnu daljinu za dohvatanje onoga koji se spušta padobranom.

